

Митрополит Амфилохије на подгоричкој Светосавској академији: Народ Божији оживљава исконска предања ових простора

Учешћем у вечаршњем Савиним ходом више десетине хиљада Подгоричана јасно и гласно је поново затражило повлачење Закона о слободи вероисповести, који је донет у глово доба ноћи да би озаконио безакоње.

Величанствена литија сабрана од литијских притока из Куча, Зете, Вранића, као и других подгоричких насеља, након молебна који је одслужен у храму Христовог Васкрсења, предвођена Митрополитом црногорско-приморским г. Амфилохијем са свештенством, упутила се до Клиничког центра где је прочитана молитва за све оне који болују и пате од тешких болести, а након тога се вратила у Саборни храм на чијем платоу је одржана Светосавска академија.

Академију је благословио и поздравно слово изговорио владика Амфилохије који је поручио да су литијама љубави лечимо од дубоке ране богоубиства и братоубиства, као и да се током њих молимо да нам Бог подари да будемо верни истини, слободи и правди Божјој, да ако страдамо, страдамо за истину, правду и слободу, а не из мржње према било коме. Нагласио је да је данашња литија ишла према Клиничком центру да покаже љубав свој нашој браћи која страдају, и да посведочимо да се молимо Богу непрекидно за све који болују, душевно и тјелесно, као и за све страдалнике:

„Молимо се за све њих и настављамо овај Сабор који овакве природе траје

већ 800 година, рекао бих и много више, 1700 година од времена древне Дукље, Диоклије, када су грађени храмови овдје. Ова сабрања нарочито трају осам вјекова откад је Свети отац наш Сава, којег прослављамо, основао Зетску епископију, Митрополију на Превлаци Михољској.“

Изразио је наду да ће црногорска власт дозволити обнову те, али и друге светиње, јер култура нису рушевине, она је настала од култа – богослужења, молитве. Сва култура земаљска је из тог култа рођена.

„Чувати неко камење, а одрицати се култа – молитве и богослужења, и оваквих сабрања то само могу нови идолослужитељи, идолопоклоници, који се клањају камењу, а не живоме Богу.“

Митрополит је нагласио да ово сабрање траје осам векова без прекида благословено Светим Савом у овој Цркви Божјој која је изњедрила са простора данашње Црне Горе пет патријараха пећких, српских: Евстатије Превлачки, Арсеније Трећи Чарнојевић, Арсеније Четврти Шакабента, Варнава Росић и Гаврило Дожић.

Осврћући се на сеобе са Косова и Метохије, митрополит Амфилохије је подсетио на нову окупацију Косова и Метохије, истичући да није добро што наша власт у Црној Гори, чији су се преци и владари борили против окупатора, признаје ту окупацију и лажну државу, одричући се себе и краља Николе који је ослободио Метохију. Закључио је да није чудо да они који се одричу свог бића и своје прошлости доносе окупаторске, безбожне, братоубилачке законе:

„Закон тзв. о слободи вкере, није закон о слободи, него закон о поробљењу, закон о отимању светиња. Да ли има нормалне власти на свијету да нешто тако ради?! Ја се Господу молим да нашој власти врати разум и вјерност изворној Црној Гори, Црној Гори Јована Владимира, Светога цара Константина и Јустинијана.“

Казао је да је Црна Гора великих Немањића, Светога Саве и Симеона Мироточивог Подгоричанина, који је рођен овде и који је објединио наш народ ондашњу Рашку и Зету, ослободивши византијског ропства:

„То ослобођење прогласити за ропство и та мржња против Немањића који су створили Зету и у њој се родили и мржња против Србије, Косова и Метохије, је нешто што не спада у нормалне ствари“, оцијенио је митрополит Амфилохије и изразио наду да ће дати Бог да овај народ који обнавља своју веру у Бога љубави, који обнавља љубав као основно начело живота,

обновити и своје изворно биће Јована Владимира, Црне Горе Зете древне, Светога Саве и Симеона, Црне Горе Црнојевића и свете лозе Петровића.

Позивајући све, посебно децу, да се крсте, приме квасац вјечнога живота, Митрополит црногорско-приморски г. Амфилохије је позвао на очување достојанства литија, да оне буду литије Божје, јер Црква све што ради ради из љубави, те да оне буду без партијских опредјељења, па и националних:

„Молимо се Богу да уразуми све у Црној Гори, нарочито нашу полицију. Ових дана ми се јавља доста полицајаца траже благослов и моле да литије буду истински црквене да не прелазе у било каква друга опредјељења, да буду Божје литије. И то треба да испоштујемо.“

Осврћући се на синоћња хапшења деце и бацања сузавца на Златици, због сликања тробојке, која је од времена Француске револуције, Владика је казао да те три боје значе слободу, једнакост и братство и запитао:

„Ко је овдје против слободе, једнакости и братства. Зар та тробојка није на грбу и на застави краља Николе и господара? Зар и они који се сад боре против те тробојке, нијесу у вријеме њиховог комунизма и у новије вријеме после деvedесетих, под тробојком наставили да живе до овог времена“, казао је владика и апеловао на оне који наређују полицији, којој је благодаран, да не манипулишу децом у полицији, и приморавају их да раде нешто против њихове и савести народа и против наше деце.

Његово Високопреосвештенство Архиепископ цетињски Митрополит црногорско-приморски г. Амфилохије на крају је поручио да све што је урађено на богомржњи и братомржњи је пропало, да се не треба на томе градити будућност Црне Горе, а да црногоска власт треба да схвати да се народ Божји пробудио, васкрсао, и оживљава у себе исконска предања ових простора, која обједињују не само нас у Црној Гори, него све европске народе кроз ово заједништво и братство, једнакост и слободу: „Кроз Бога љубави који обједињује својом љубављу све људе и земаљске народе“.

Светосавску бесједу произнео је протојереј-ставрофор Борис Брајовић који је казао обраћајући се Христовим сапутницима из булевара Светог Петра Цетињскога, да је то она улица која се утабала и проклијала камењем обурданим са Језерског врха и целу Црну Гору поплочала да би њома она проходала и да се само на Цетињу литија није одржала.

„А на улицама нашим нијесу оне луде дјевојке, но синови и кћери оне наше духовне отаџбине од Савине Херцеговине до Војводине, од Посавине до

Поцерине, од Андријевице до Подгорице, од Чикага до далеке Аустралије. И све су улице градова пуне само је једна пуста“.

Даље је казао да је све почело од оне подвале облакогоне да Христове сапутнике и његове сватовнике олујним невременом растерају испред световасилијевске питомине пред његовим манастиром у Никшићу. Поручио је да се тада кренуло са знамењем из Црне у Свету Гору и онако како је Свети Сава учинио на свом другом путу до Свете земље 1233. године, тако се исто све поновило 21. децембра 2019. године у Никшићу.

„Осамсто година траје непрекидна борба између вукодлака и јагањаца, и чим се име Христово зазове све се истинско сабере и прибјеже у светињу Божју, у Коло оно из Горског вијенца које се јавља из главе цијела народа, и у свим мјестима и градовима оно се данас одиграва. И све су улице градова пуне, само је једна празна“, поновио је отац Борис.

Додао је да се то сплетено Коло у нашем народу прво повело на Спасовдан испред Жиче 1221. године на Сабору Светог Саве, када је изговорио најзначајнију беседу у нашем роду о правој вери, а наставило се на нашем Тројичиданском сабору у Подгорици испред храма Христовог Васкрсења кад смо обновили ону нашу задату заветну веру:

„И ту вјеру посвједочили тако што смо Црну Гору мајку нашу пригрлили оном светодуховском свезом љубави којом смо окупани благословеном кишом окупљени око Светог Василија Острошког и Тврдошког испред манастира у Никшићу“.

Поручио је да смо тамо сишли са нашим учитељем правоверја и благоверја Светим Савом, до најдубљих слојева нашег народног бића до самих почетака, да бисмо поново кренули и себе и земљу ову обновили и сваким је Божјим благословом напунили. И тако се опет охристовили и огосподили са нашим Светим Савом.

Прота Борис Брајовић се у име скупљених у Колу Цркве Христове, обратио се Светом Јустину Ћелијском, и запитао да ли препознаје љубљеног свог ученика нашег владику Амфилохија, види ли ову децу и мајке и очеве, честите свештенике, радосне монахе и монахиње, који сви у глас кажу да је Свети Сава међу нама васкрсао:

„У нашим школама нема више Савиног имена, али има преобилно у нашим домовима и у срцима укућника. Нијесу више запустјели и нијесу урушени наши храмови и манастири, но су обновљени и пуни и новосаграђени, оче

Јустине, мислили су вукодлаци да су са нама завршили, па су нас мало пустили, а ми смо се помладили и обновили као никад у историји Црне Горе. А чије је стадо јагањаца, његова је и планина. Пастир Савина планина, оче Јустине. И све нам је пуно њиме и срце, и душа, и наше тијело и мисли наше.“

На крају се протојереј-ставрофор др Борис Брајовић обратио молитвом Светом Јустину да нам помогне:

„Не да нам поклоне неки нови Закон, ни да овај преправе, па да нас опет превјере, не треба нама Закон имамо онај Савин и Христов, треба нам нешто друго. Треба нам Пуна кућа. А у нашој кући, оче свети, има једна пуста улица којом ни једна Литија није проходолиа. Треба нам Љубав оче Јустине, да у пуној кући и ова улица буде пуна синова и кћери загрљених. Треба нам Литија Љубави. Амин Дај Боже.“

У надахнутом програму Светосавске академије су учествовали: храмовни хор Саборног храма Христовог Васкрсења у Подгорици Свети Апостол и Јеванђелиста Марко, хор богослова Свети Петар Цетињски, дјечији хор

и деца
Максим

spc.rs